

Lovforslagets §§ 1—4 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 364; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 429).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Udvalget har holdt en Del Møder og haft Samraad med Finansministeren, og der er under disse Samraad opnaaet Enighed om de i Betænkningen anførte Ændringsforslag, som er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget. Jeg vil gerne kort begrunde de fremsatte Ændringsforslag.

Det første Ændringsforslag tilsigter en Ændring af § 2, Stk. 1, 2det Punktum, der foreslaas affattet saaledes: „Den trufne Afgørelse kan ikke ændres i Medfør af § 71 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.“ I det oprindelige Lovforslag stod der: „Den trufne Afgørelse er endelig.“ Udtrykket var noget uklart, idet Ordet „endelig“ muligt kunde forstaas eller skulde forstaas som „inappellabelt“, hvad dog ikke havde været Meningen. Den trufne Afgørelse maatte naturligvis kunne ændres, for saa vidt Dommen eller Bevillingen i øvrigt kunde ændres, men det var derimod ikke Meningen, at Afgørelsen om Retten til Enkepension skulde kunne ændres efter Ægteskabslovens § 71, der udtaler, at Bestemmelse om Underholdsbidrag til Ægtefællen senere kan ændres af Overøvrigheden paa en af Ægtefællernes Begæring, naar Forholdene væsentlig har forandret sig og Omstændighederne i øvrigt taler derfor. Den Affattelse, som Paragraffen nu har faaet, giver klart Udtryk for, at denne specielle Ændringsbestemmelse i Ægteskabslovens § 71

ikke kan anvendes paa Spørgsmaalet om Bidraget og Retten til Enkepension.

Det næste Ændringsforslag er en Tilføjelse til § 2, Stk. 2, og refererer til den Sætning i § 2, som siger, at „Pensionen i intet Tilfælde kan udgøre et større Beløb end det hende“ — Hustruen — „paa Dødsfaldets Tidspunkt i Henhold til Skilsmissemilkaarene tillagte aarlige Underholdsbidrag“. I Lovforslagets Bemærkninger hertil staar der, at hvis Manden er død, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, idet dette er henskudt til Overøvrighedens Afgørelse, skal der fra Overøvrigheden kunne indhentes en Udtalelse om, hvilket Underholdsbidrag der under de ved Dødsfaldet foreliggende Omstændigheder maatte antages at ville være blevet fastsat til den fraskilte Hustru. Denne Bemærkning har Udvalget ønsket at faa optaget i selve Lovteksten, og samtidig ønskede Udvalget i Lovteksten at faa afgjort et andet Spørgsmaal, som blev rejst under første Behandling, nemlig hvilket Bidrag der skulde lægges til Grund som Maksimum for Pensionen, hvis Bidraget ved Mandens Død rent midlertidigt var nedsat eller bortfaldet. Under Udvalgsbehandlingen blev derfor ogsaa Spørgsmaalet om Betydningen af en rent midlertidig Forhøjelse drøftet, og det foreslaas nu fastsat i selve Loven, at alle disse Spørgsmaal skal kunne henvises til Overøvrighedens Afgørelse, idet der i Ændringsforslaget staar:

„Saafremt Manden er afgaaet ved Døden, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, eller saafremt Bidraget midlertidigt er ekstraordinært forhøjet, formindsket eller helt bortfaldet, kan Overøvrigheden fastsætte det Bidrag, der vilde have været at betale, for saa vidt de ovennævnte Forhold ikke havde foreligget.“

Det tredje Ændringsforslag er til § 3 og gaar ud paa, at der til sidste Sætning, som lyder saadan: „Nedsættelsen vil dog i hvert enkelt Tilfælde være at godkende af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, efter at Sagen har været forelagt for Forsikringsraadet“, føjes: „For saa vidt angaar Forsikringer, der er tegnet i Statsanstalten for Livsforsikring, meddeles Godkendelsen dog af Finansministeriet“. Dette er begrundet i, at Statsanstalten for Livsforsikring sorterer